

ת"פ 26721/04/17 - מדינת ישראל נגד טוני קאופמן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 26721-04-17 מדינת ישראל נ' קאופמן

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טוני קאופמן

הנאשמים

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי כתב האישום, ביום 10.9.16 לפנות בוקר, הניח המתלונן את מכשיר הטלפון שלו מסוג סמסונג S4 על אחד משולחנות הבר שבו שהה. הנאשם שהיה בבר עם אחרים נטל את הטלפון ועזב את המקום.

2. לפי הסדר הטיעון שבין הצדדים, נשלח הנאשם לשירות מבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

3. תחילה עתר בא כוח הנאשם לסיים ההליך ללא הרשעה, אולם לאחר קבלת תסקירי שירות המבחן חזר בו מעתירתו זו.

תסקירי שירות המבחן

4. שירות מבחן, בתסקירו מיום 22.4.18, ציין כי הנאשם בן 24, מתגורר עם אמו ואחותו בעיר רחובות. הנאשם בעל השכלה של 9 שנות לימוד, נשר ממסגרת הלימודים בכיתה י', השתלב בפרויקט "הילה" לצורך השלמת 12 שנות לימוד, אולם נשר גם ממסגרת זו. במהלך שירותו הצבאי, התקשה לשמור על יציבות, נעדר מהשירות והוטלו עליו ימי מחבוש. לאחר השירות הצבאי עבד הנאשם במספר עבודות בתחום המסעדות וכיום הוא עובד בחברת שליחויות. הנאשם ציין כי החל לצרוך אלכוהול על רקע גירושי הוריו, אולם שלל בעיתיות בתחום זה. שירות המבחן התייחס למעורבותו של הנאשם בפלילים מגיל צעיר, אולם להתרשמותו, אין לנאשם דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים, והוא ביצע העבירות על רקע נטייתו לאימפולסיביות. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירה ומתקשה

עמוד 1

להסביר את התנהלותו בעת ביצוע העבירה, תוך הפחתת חומרתה.

לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול, אולם הנאשם הביע אמביוולנטיות ביחס לטיפול. מכאן ביקש שירות המבחן דחייה של חודשיים.

5. בתסקיר משלים מיום 3.7.18, ציין שירות המבחן, כי הנאשם ממשיך להביע אמביוולנטיות ביחס לטיפול, חסר מוטיבציה ושולל נזקקות טיפולית. הנאשם הביע תחילה נכונות מילולית לבצע שירות לתועלת הציבור, אולם בהמשך הנאשם הביע אמביוולנטיות גם ביחס לביצוע שירות לתועלת הציבור.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם אינו בשל בעיתיו הנוכחי להשתלב בטיפול או לבצע צו שירות לתועלת הציבור. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי.

טענות הצדדים

6. באת כוח המאשימה טענה, כשכתוצאה מביצוע עבירה של גניבת טלפון נייד נפגעו ערכים חברתיים של הגנה על קניינו של הפרט ושלוות נפשו. לטענתה, מידת הפגיעה בינונית, לאור המידע האישי הרב המצוי במכשיר טלפון נייד.

7. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי בנסיבות המקרה, מתחם העונש ההולם את עבירת הגניבה נע בין מאסר לתקופה של חודשיים ובין מאסר לתקופה של שמונה חודשים.

8. באת כוח התביעה פירטה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם צעיר, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר; לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי הכולל עבירה של תקיפה, חבלה ברשלנות, ושבל"ר, אולם העבירה האחרונה בוצעה בשנת 2011; שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית, לאור היעדר שיתוף הפעולה של הנאשם. לנאשם ניתנו גם הזדמנויות קודמות לשילוב בהליך שיקומי.

9. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי אין כל טעם לחרוג ממתחם העונש ההולם כהמלצת שירות המבחן ויש להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

10. בא כוח הנאשם טען, כי הפסיקה שהגישה התביעה אינה מתאימה לקביעת המתחם, משום שעניינה בגניבה מתוכננת של מכשיר טלפון מבית חולים. לטענתו, יש לקחת בחשבון, כי במקרה הנדון בוצעה העבירה ללא תכנון מוקדם, ותוך ניצול הזדמנות שנקרתה בדרכו של הנאשם.

11. מכאן טען בא כוח הנאשם, כי בנסיבות המקרה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.

12. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון בתוך המתחם את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם היה בן 22 במועד ביצוע העבירה; הנאשם הודה במיוחס לו ומצר על התנהגותו; לנאשם נסיבות אישיות

מורכבות; מתסקירי שירות מבחן עולה, כי הנאשם לא השתלב בטיפול, אולם בה בעת, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

13. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי.

14. הנאשם בדברו האחרון ביקש, כי בית המשפט יתחשב במצבו הכלכלי ובעובדה שהחל לעבוד במקום עבודה חדש.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע עבירה, **במידת הפגיעה בו, במדינות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

16. הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של הפרט. למעשיו של הנאשם פוטנציאל לפגיעה בשני היבטים נוספים: האחד - הפגיעה בפרטיותו של בעל המכשיר וקרוביו, וזאת לאור התכנים האישיים, המצויים במכשיר שנגנב; השני - פגיעה כתוצאה מאובדן מידע הרב הנאגר במכשיר טלפון, שערכו לעיתים לא רק כלכלי אלא גם רגשי.

17. עם זאת, הואיל והעבירה לא בוצעה בתחכום רב, ובתכנון מוקדם, אלא תוך ניצול הזדמנות שנקרתה בדרכו של הנאשם, הפגיעה בערכים החברתיים היא ברמה בינונית בלבד.

18. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירה של גניבת טלפון נייד, ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:

- רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של גניבת טלפון נייד. בגזר דינו קבע בית משפט השלום, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה נע בין מאסר של חודשיים ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, והטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 3,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם, תוך שקבע כי מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט הוא סביר.

- ת"פ (רח') 24407-02-17 **מדינת ישראל נ' דוקרקר** (5.7.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של גניבת טלפון נייד. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 400 ₪ ופיצויים בסכום של 2,500 ₪.

- ת"פ (רמ') 34772-06-11 **מדינת ישראל נ' קונקי** (25.10.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של גניבת טלפון נייד. בית המשפט הטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, פיצוי בסכום של 1,000 ₪, קנס בסכום של 3,000 ₪ וחידוש 3 מאסרים על תנאי.

- ת"פ (פ"ת) 30192-04-13 **מדינת ישראל נ' מלמד** (3.2.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירה של גניבת טלפון נייד. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת מאסר על תנאי, פיצויים בסכום של ₪ 600 וקנס בסכום של 200 ₪.

19. מהפסיקה עולה, כי בנסיבות שבהן גניבת הטלפון מבוצעת תוך תכנון מראש, וניצול מצוקה, מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות. יתר על כן, חלק מהפסיקה שהגישה התביעה עניינה בביצוע מספר עבירות של גניבה.

20. מכאן, כי בנסיבות המקרה הנדון, שבו מדובר בגניבה של מכשיר טלפון אחד, ללא תכנון מוקדם ותחכום, מתחם העונש ההולם, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה כלכלית שתשקף הנזקים שנגרמו.

העונש ההולם בתוך המתחם הענישה

21. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לזכותו של הנאשם עומד גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע.

לחובתו של הנאשם עומד רישום פלילי בגין עבירות שביצע בהיותו קטין. עם זאת, המדובר בעבירות שבוצעו זמן רב לפני העבירה מושא תיק זה ועברו הפלילי התיישן.

כאן המקום להתייחס לתסקירי שירות המבחן שמהם עולות נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. מהתסקירים עולה גם כי הנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו; הנאשם גם שלל נזקקות טיפולית ולא שולב בהליך טיפולי כלשהו.

22. לאור האמור, ובהיעדר הליך טיפולי כלשהו, אין מקום להטיל על הנאשם עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם, כהמלצת שירות המבחן. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. בקביעת שיעור הקנס לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם.

23. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 3.10.18, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

24. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של חודשיים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 17.12.18. מובהר בזאת לנאשם כי כל הפרה של הוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי בסכום של 1,500 ₪ למתלונן, ע.ת. 1. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים, החל מיום 1.11.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי לאחר מכן.

ה. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים, החל מיום 1.11.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי לאחר מכן.

גזר הדין יומצא לממונה על עבודות שרות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.